Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

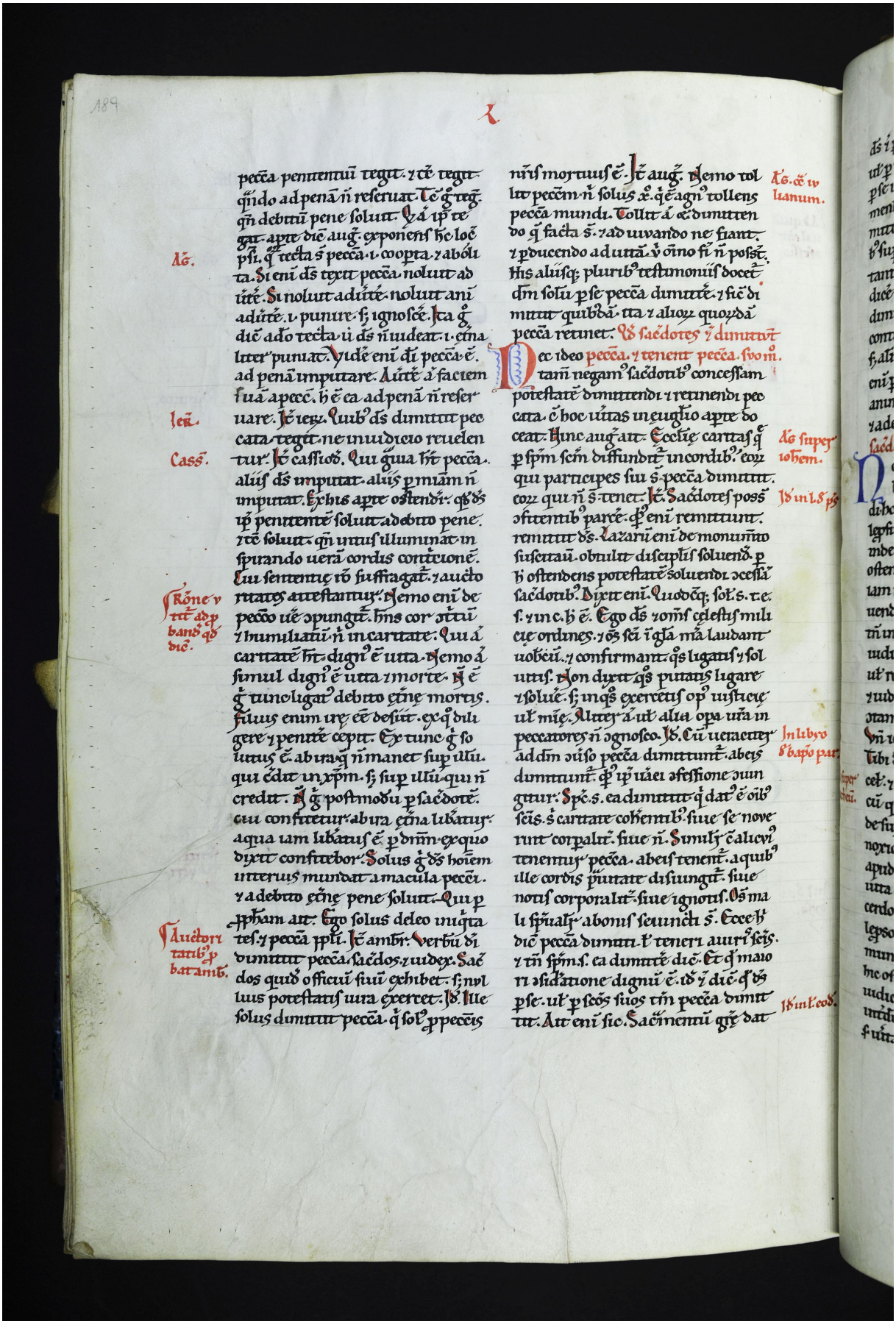

189

pecca penitentiu tegit. ꝗ cū tegit
qn̄do ad penā n̄ reseruat. Tē g̃ teg.
qn̄ debitū pene soluit. Q̃ á ip̄ te
git. aptē die. aug. exponens he loc
plu. q̃ tecta s pecca. i. coopta. ꝗ abóli
ta. Si enī ds tegit pecca. noluit ad
uite. Si noluit aduite. noluit ani
aduite. i. punire. s; ignoscē. Ita g̃
die ado tecta. u ds n̄ iudicat. i. etna
liter punit. Vidē enī di pecca. ē.
ad penā imputare. Aliter á faciem
ſua apecc. h ē ea ad penā n̄ reser
uare. Ie reg. Quib ds dimittit pec
cata tegit. ne in iudicio reuelen
tur. Ie cassiod. Qui g̃ua ſit pecca.
aliis ds imputat. aliis p miam n̄
imputat. Ex his aptē ostendi. q̃ ds
ip̄ penitentē soluit ad debito pene.
rē soluit. qn̄ intus illuminat in
spirando uerā cordis contritionē.
Cui sententie rō suffragat. ꝗ auctō
ritatis attestantur. Nemo enī de
pecco ue spungit. hns cor ſtritū
ꝗ humiliatū. n̄ in caritate. Qui á
caritate ſit digni ē uita. Nemo á
simul digni ē uita ꝗ morte. Q̃ ē
g̃ uino ligat debito etne mortis.
Finis enim uite ē desiit. ex q̃ dili
gere ꝗ penitē cepit. Ex tunc g̃ so
lutus ē. ab ira q̃ n̄ manet sup illu.
qui ēdit in xpm. s; sup illu qui n̄
credit. Q̃ g̃ postmodu p sacdotē.
cui confitetur. ab ira etna liberatur.
aqua iam liberatus ē. p dn̄m ex quo
dixit confitebor. Solus g̃ ds hoiem
interius mundat a macula pecci.
ꝗ a debito etne pene soluit. Qui p
ꝓpham ait. Ego solus deleo iniqta
tes. ꝗ pecca ppli. Ie ambr. Verbu di
dimittit pecca. sacdos. ꝗ iudex. Sac
dos quid officiu suu exhibet. s; nul
lus potestatis iura exercet. Id. Ille
solus dimittit pecca. q̃ sol. ꝓ pecciis
n̄ris mortuus ē. Ie aug. Nemo tol
lit peccm n̄ solus ā. q̃ ē agn. tollens
pecca mundi. Tollit á ē dimitten
do q̃ facta s. ꝗ ad iuuando ne fiant.
ꝗ ducendo ad uita. v oino fi n̄ poſſt.
his aliisq; pluribus testimoniis docet
dm solu p se pecca dimittē. ꝗ sic di
mittit quibdā. tta ꝗ alios quoꝗdā
pecca retinet. Qd sacdotes ꝗ dimittit
Nec ideo pecca. ꝗ tenent pecca. suo m.
tam negam sacdotib concessam
potestate dimittendi ꝗ retinendi pec
cata. ē hoc uitas in eugilio aptē do
ceat. Hinc aug. ait. Ecclie caritas q̃
p spm scm diffundit in cordib. eor
qui participes sui s. pecca dimittit.
eor qui n̄ s tenet. Ie. Sacdotes poss
ofitentib parcē. q̃ enī remittunt.
remittit ds. Lazari enī de monumto
suscitati. obtulit discipli soluend. p
ꝗ ostendens potestate soluendi cessa
sacdotib. Dixit enī. Quodcq; solis. s. re.
s. ꝗ in c. h ē. Ego ds. omis celestis mili
cie ordines. ꝗ os sci i gla ma laudant
uobcū. ꝗ confirmant. q̃s ligatis ꝗ sol
uitis. Non dixit q̃s puratis ligare
ꝗ soluē. s; in q̃s exercetis op iustice
ut mie. Aliter á ut alia opa uita in
peccatores n̄ ognosco. Id. Cū uiciatur
addm iuso pecca dimittunt. abeis
dimittunt. q̃ ip̄ uiei afessione iun
gitur. Spc. s. ea dimittit q̃ dat ē oib
scis. s caritate cohentib siue se nove
runt corpaliter. siue n̄. Similiter ē alicui
tenentur pecca. abeis tenent. a quib
ille cordis puritate disiungit. siue
notis corporaliter. siue ignotis. Os ma
li spualiter. a bonis seiuncti s. Ecce ſit
die pecca dimitti. ꝗ tenere auri scis.
ꝗ tn spm s. ea dimittē die. Et q̃ maio
ri iudicatione digni ē. id ꝗ die. q̃ ds
p se. ut p scos suos tn pecca dimit
tit. Aut enī sic. Sacmentu q̃ dat

Ad.

Ie.

Cass.

Ad. ē iu
lianum.

Ad super
iohem.

Id in l. 8 ps

Rone v
rit adp
bans q̃d
die.

In libro
d bapo par

super
ioan.

Id in l. eod.

Auctori
tatib p
bat amb.